

ANMERKUNGEN.

SIGLA CODICUM:

- G = Handschrift N°. 411 der herzoglichen Bibliothek zu Gotha.
C = Handschrift N°. 1615 der Bibliothek Welt-eddin Effendi in Konstantinopel.
-

ABKÜRZUNGEN:

- Buḥârî = Şaḥîḥ des Buḥârî. Kairo 1309.
Ḥulâṣa = Ḥulâṣat tahḍîb alkamâl fî 'asmâ arriḡâl von 'Aḥmad ibn 'Abd Allâh alḤazraḡî. Bûlâk 1301.
Ibn Duraïd = Ibn Doreïds genealogisch-etymologisches Handbuch. Göttingen 1854.
Iṣâba = Kitâb al'iṣâba fî tamjiz aṣṣaḡâba von Ibn Ḥaḡar. Calcutta 1856—88.
Lubb = Lubb allubâb fî taḡrîr al'ansâb von asSujûṭî. Leiden 1830—32.
Muṣṭabîḥ = Almoschtabîḥ auctore Dhahabî ed. P. de Jong. Leiden 1881.
Muṣṇî = alMuṣṇî von Muhammad Ṭâḡir, Anhang zum Taḡrîb. Dihlî 1320.
Nihâja = anNihâja fî ṭarîb alḡadîṭ von Ibn al'Aṭîr. Kairo 1311.
Tahḡîb = Tahḡîb attahḡîb von Ibn Ḥaḡar. Haidarâbâd 1325—27.
Taḡrîb = Taḡrîb attahḡîb von Ibn Ḥaḡar. Dihlî 1320.
Ṭabarî = Annales quos scripsit Abu Djafar aṭṬabarî. Lugd. Bat. 1894—1901.
Usd = Usd alṛâba fî ma'rîfat aṣṣaḡâba von Ibn al'Aṭîr. Kairo 1280.

Seite ١, 6 عَيَّلان C عَيَّلان; aber nach Muṣṭabih 390 ist عَيَّلان richtig.
— 7 طويلا C. — 10 und sonst اللطاب C + رضى الله عنه. — 14 Das erste
قل G hier und sonst >. — 17 حيث C حين.

Seite ٢, 1 جزء C جزء. — 2 من C عن. — 6 Tab. I, 2378 giebt
vielmehr بيبص als Etymologie. — 10 ففتح الله عليه C ففتح. —
ib. G ثم. — 19 لتملأن Tab. I, 2380, 1 ولتملأن. — 22 البشام وشوك C.
— 24 لرهط C لرهط. — 28 قل C >.

Seite ٣, 2 خيلا C >. — 3 ما C من. — 5 Zur Lage von المذار
zwischen Wāsiṭ und Baṣra vgl. Jāḥūt IV, 468. — 6 سَلَم nach Nihāja II,
178 = اسير. — 7 بذلك C ذلك. — 16 قديجة C >. — 17 أما C أما. —
20 في C >.

Seite ٤, 2 und sonst عَقَّان C + رضى الله عنه. — 4 حَدَّثَنَا C
جبال C, جبال G und C, Usd I, 147 جبال, Wüstenfeld Tabellen 12, 24 Gannād. — 15 جذية G und C, Usd I, 147,
Wüstenfeld Tabellen 12, 22 خُزَيْة, was also einzusetzen ist. — 17 حتى
C قُبُص رسول الله صلعم. — 25 خُزَيْة vokalisiert G.

Seite ٥, 2 بها C >. — 4, 14 bis, 19 bis, 21, 27 حَدَّثَنَا C. —
15 فصل C مفصل. — 23 اسطوانة C اسطوانة. — ib. قالوا C فقالوا. —
ib. C قال. — ib. C عن. — ib. (korrigiert) من. — 26 لا C فلا. —
28 سَقَى vokalisiert G.

Seite ٦, 1 اذا C >. — 4 ويقول C فيقول. — 6, 20 حَدَّثَنَا C. —
10 Das zweite ذلك C >. — ib. C لي. — ib. Das zweite C لي. —
14 قل C >. — 18 يفعل C يفعل.

Seite ٧, 3 Das zweite وهو C >. — ib. قال C فقال. — 6, 20 حَدَّثَنَا C.
دُوب C, دُوب G (korrigiert) دُوب, Usd III, 264 دُوب, — 15 دُوب C.
C المغفل 22 — قل 21. — عدا C عدى. — 16 وقيل دويد.

Seite ٨, 7 أهل C >. — 11 حفرة C >. — 12 آخر G >. —
17 und sonst عَقَّان C + رضى الله عنه.

Seite ٩, 8, 11 حَدَّثَنَا C. — 16 تلك C بتلك. — 17 bezieht

Seite ۱۸, 5 Das zweite قال C >. -- 10 نُعَلِّيهِ C نُعِيلُهُ 20
Das erste قال G >.

Seite ۱۹, 5 اكل اكل C آكل — ib. فقال فلا ترم. G (korrigiert) قال فلا
للخلق 10 — حلافيم Usd II, 154 حلوقيم 9 — فقال لا ترمي C, ترم
للخلق الناس والخليقة البهائم وقيل هما بمعنى erklärt Nihāja I, 316 والخليقة
اخا للكم 12 — واكبر C وأكثر — ib. واحد ويريد بهما جميع لللائق
— من بنى يربوع + C und G (korrigiert) مسعود 15 — > C بن عمرو
16 — ib. > G ابن ثعلبة بن وهيب بن عائذ بن ربيعة
سمال — ib. > C ابن ثعلبة بن وهيب بن عائذ بن ربيعة بن يربوع
سمال was sich auf den letzten Buchstaben des Namens be-
ziehen soll. Zur Aussprache von سَمَال s. Usd IV, 300. — 21 'Abū
'Utmān traf später den Bruder des Muğāšī, und der sagte ihm: „Mein
Bruder hat dir (das) richtig berichtet“. — 26 فبايعه ist فبايعه zu voka-
lisieren. — ib. قال C فقال.

Seite ۲۰, 8 Über محكم بن الطفيل s. Tabari I, 1937 ff. — ib.
علمة بن 16 — ابو برزة + C عليه 11 Das zweite قال + C صلعم
> C — 18 قميصم C قميصم 24 — > C بن سواة.

Seite ۲۱, 5 المهلى nach Lub. — 6 Für den Tag des (Muslim)
ibn 'Ubais s. Tabari II, 580 f. — ib. كان C وكان 8 — يسمم
> C النبی صلعم 11 — بين يدي النبی صلعم C يديه 10

Seite ۲۲, 5 عند C — ارى غزوا C أغزو — ib. قال C فقال 5
ضوالّ lies ضواك 15 — فقلت C قلنا 14 — .ولد له C وولده 11 — تحت
„Die herumirrenden Kamele des Muslims sind ein Feuerbrand“ d. h.
man darf sie nicht wegnehmen. — 19 الشياطين C الشيطان 22
بهر G بهز.

Seite ۲۳, 17 أسلمت Frage für أسلمت — 19 vokalisiere المستبان
„die beiden, die auf einander schimpfen“. — 23 على رسول الله C على النبي.

Seite ۲۴, 4 أعلم C أعلم 8 — > C عليهم 9 —
C und G (unkorrigiert) الكريم.

Seite ۲۵, 5 أرض البصرة في بني تميم C أرض بني تميم ببادية البصرة —
هاكذا C وهكذا 17 — من G ومن 15 — قال C وقال 8 — قال C فقال 7
> C الشاعر 22 — 23 Sūra ۹۹, 7, 8.

Seite ۳۱, 21 قيام C قولام. — 22 قال C فقال. — 23 له C >.

Seite ۲۷, 5 „Bete mit den Geringsten“ (?). Vgl. dazu Usd III, 373. — 13 الثقفى C الشاعر. — 21 فلم C und G (korrigiert) ثم لم. — ib. möchte ich يَغْفِرُ lesen: „wer nicht zu ihm sagt: Allah verzeihe Dir.“

Seite ۲۸, 10 اجمدت C حمدت. — 14 أحاديث C >. — 16 هلقام C. — 17 Das zweite لى C >. — 21 احاديث C >.

Seite ۳۱, 1 أمر C أمرهم. — ib. بصوم C und G (unkorrigiert) بصيام. — ib. كهيئة صيام الدهر Usd IV, 185 „das ist so, als wenn ihr dauernd fastet“. — 7 كآته C كآته. — ib. ابا G, C ابو. — 12 Das zweite محتبى C, G مُحْتَبٍ 20, 16. — C >. — 16, 20

Seite ۳۰, 7 فى الرجال فى الرجال lies „auf den Kamelsätteln“. — 22 احداها G, C احداها. — 23 „Waki hat überall, während ‘Affān immer حذتنا giebt“.

Seite ۳۱, 8 قلت C قلت. — 10 Das zweite زدى C und G (unkorrigiert) >. — 12 G البكائى Zur Lesung vgl. Ibn Hallikān (ed. de Slane) I, 279; Ibn Duraid 179; Lubb 41. — 14 يقول C >. — 15 تجنى C. — 23 أتيت als Frage zu fassen und darum vielleicht besser zu schreiben. — 24 وعامر C >.

Seite ۳۲, 8 جَزَى C جَزَى; Muṣṭabih 104 جَزَى d. i. also جَزَى; Usd I, 53 والزى; امر بن جَزَى. — 11 قال حذتنا الحسن + C ابو عبد الله 10. — „Wir bemitleideten den Profeten wegen der unbequemen Stellung beim Gebet“. Für جافى عضديه عن جنبه s. Lane s. v. جفو. — 18 الرّباع بكسر الراء جمع رُبْع وهو ما وُلد من 61, Nihāja II, erklärt رُبْعِ الرّباع في الربيع وقيل ما وُلد في أوّل النّتاج وإحسان غذائها أن لا يُستقصى شجار vokalisiert nach Muṣṭabih 295. — 19 حلب أمهاتها إِبْقَاء عليها

Seite ۳۳, 13 فأعرض Z. 15 من القتل C >. — 15 تُعرف ist als Frage zu fassen. — 17 جَزَى vokalisiert G; C und G (unkorrigiert) جَزَى; Muṣṭabih 104 giebt جَزَى بن جَزَى; Usd II, 115 قال جَزَى وابن ماکولا بكسر اللّيم قال ابن ماکولا قال عبد الغنى فيه يقال حيّان vokalisiert G; C حيّان. — 19 جَزَى بفتح اللّيم جزء يعنى بالهمز

Usd II, 115 حَبَانُ بِكَسْرِ الحَاءِ وَالْبَاءِ الْمُوحِدَةِ 25. — حَرِيحٌ G scheint حَرِيحٌ zu vokalisieren; vgl. aber Muṣṭabih 105. — ib. حُشِينٌ So G; C حُسِينٌ.

Seite ٣٤, 1 ضَمُصٌ C عصيمٌ. — ib. شَمَخٌ C شيخٌ; vgl. aber Muṣṭabih 303. — 3 فيرون haben G und C. Man erwartet فيرون. — 22 جَدَّقَ C >.

Seite ٣٥, 5 C > ابو محمد المازنى 7. — عن رسول الله + C صلعم 7. — 12 Vgl. zu der Verleihung des Wassers an al'Addā Wellhausen, Skizzen IV, 115 N°. 32; arab. Text S. 13. — 13 حجر C und G (unkorrigiert) بحر. — ib. الرُخَيْخُ (so vokalisiert G) C الرجيج. — 15 رَأَيْتَ C أَرَأَيْتَ. — 22 هل C >. „Habe ich mich deutlich ausgedrückt?“ Vgl. S. ٣١, 3. — ib. Für أَشْهَدُ ist wohl besser أَشْهَدُ zu vokalisieren. Vgl. S. ٣١, 3.

Seite ٣١, 3 Für أَشْهَدُ vgl. die Bemerkung zu S. ٣٥, 22. — 6 Das zweite لِي C في. — 15 فَخَلَقْتَنِي C فَخَلَقْتَنِي, was vielleicht besser ist; aber S. ٣٧, 5 hat auch C فَخَلَقْتَنِي. — 21 الجَرْمَازِي C الجَرْمَازِي.

Seite ٣٧, 6 غِصَصٌ C und G (unkorrigiert) غِصْنٌ. — 14 Das erste إِذْ C إِذْ. — ib. Statt يَنَادُونَهَا scheint doch يَنَاجُونَهَا in G (korrigiert) zu stehen; C und G (unkorrigiert) غَوَاةُ الرِّجَالِ يَتَنَاجُونَهَا بَعْدَى. — 17 للمُحَلِّقِينَ C للمُتَخَلِّقِينَ.

Seite ٣٨, 3 سَمِيرٌ G schreibt سَمِيرٌ; ebenso Muṣṭabih 304. — 7 Das zweite بِشِيرٌ C und G (unkorrigiert) + رسول الله صلعم. — ib. في. — 20 Vokalisiere بِشِيرًا C بشيرا. — 9 رَحِمَ فِي الْجَاهِلِيَّةِ C الْجَاهِلِيَّةِ رَحِمَ. — 20 nach Muṣṭabih 209.

Seite ٣٩, 1 أَعَادَ (beide Male) C أعاد. — 4 رَضَهُ C عَمَ. — 5 بن. — 13 C und G وترك ديننا, was richtiger sein wird. — 18 بتستير C بتستر. — 20 التناوة G, C التناوة. — 26 Über Ḳaila bint Maḥrama s. Ibn Sa'd VIII, 228.

Seite ٤٠, 1 C > قدمننا عليه. — 4 Die Frauennamen sind unsicher. — 16 نَعَصٌ lies نَعَصٌ. Es handelt sich um Muhammads Muttermal. — 21 الحَسَمَاءُ Usd III, 146, Taḳrīb schreiben الحَسَمَاءُ.

Seite ٤١, 2 بذلك G (korrigiert) ذلك. — 8 C ابن. — 16 انقيسى

C >; vielleicht mit Recht, da auch in G das العبسى (aus القيسى korrigiert) nur zu الأسود Z. 17 f. zu gehören scheint.

Seite ۴۲, 1 Sein Rosenkranz bestand aus kleinen Steinen und Kernen. — 5 نصيرة Takrib und Muṣṭabih 531; G, C نصير. — 11 Statt يَدْعَهَا, wie G vokalisiert, ist wohl besser يَدْعُهَا zu schreiben: „Wer zum Freitagsgebet gehen kann, soll es nicht auslassen“. — 17 يدعها C. — 18 يدعنها C. — 18 و G (unkorrigiert), C و.

Seite ۴۳, 21 فَأَرَا G (unkorrigiert), C فاستراحا.

Seite ۴۴, 14. Vokalisiere يَكْذِبُ. — ib. C فكيف بعد موته. — 21 الفرائع vokalisiert G, doch ist wohl besser الشَّقِّ zu lesen. — 23 عتيرة v. Lane. — 24 Zu اغنم اخيبتها vgl. Ibn Hanbal Musnad III, 485; Kanz al'ummāl III, 19 N°. 412. — ib. Im folgenden Verbot der Blutrauhe.

Seite ۴۵, 1 خَنْبَشْ vokalisiere خَنْبَشْ nach Muṣṭabih 191; C حبش. — 2 حيث C >. — 5 شَجْع vokalisiere شَجْع nach Wüstenfeld Tabellen N°. 13. — 7 لى C >. — 13 Das dritte قَالِ C >. — 15 لَأُعْطِيَتْ wohl besser لَأُعْطِيَتْ „du wärest beschenkt worden“.

Seite ۴۶, 5 غفر C + الله, was auch geht, G vokalisiert غفر. — 14 Zur Erklärung vgl. Nihāja III, 181.

Seite ۴۷, 2 أَلَى C + إِلَى. — 11 رجل G schreibt oben darüber noch واحد. — 12 لَمْ C + قَالِ, G قَالِ قَالِ, was wohl richtig ist. — 13 Mit قَالِ wird keine neue Tradition eingeleitet, sondern nur die Erzählung fortgesetzt: Über die Worte des Begleiters Ḥumaida ist der alte Herr erzürnt. — 17 سَمَرَةَ C + بن عمرو. — 19 فخرج C + رجل.

Seite ۴۸, 2 Die verschieden Ansichten über den Namen أسيد s. Usd V, 193, Muṣṭabih 13. — 9 قَامَ C >. — 15 الأشدّ — قَامَ. — 20 إخوان من C إخوانى. — 25 طاهرتها C طهارتها. — ib. طاهرتها C طاهرتها. — 25 G, C stellen um عزم لى عليه.

Seite ۴۹, 3 كَنَّا C. — ib. فوجدوا العلاج C فوجدوا العلاج. — 4 فآرحلوم d. i. doch wohl فآرحلوم. Demnach scheint فآرحلوم beabsichtigt zu sein. — 7 وقد C قد. — 8 أقول C >. — 12 سلمة

Seite ٥٥, 12 رضى الله عنه + C عثمان. — 13 Der Profet sagte zwei Mal: „Was ʿUtmān sich aufgeladen hat, würde er nachher nicht mehr thun“.

Seite ٥٩, 7 عبد الله G عبيد الله. — 14 Eine Stute, die viel Füllen wirft, und ein mit Palmen bestandener Weg; vgl. Nihāja I, 10;

41. — 22 ابو عزة الهذلي C schreibt die Worte klein, als ob sie eine Kunja des vorhergehenden Überlieferers wären. — 23 بن عبيد G (unkorrigiert), Takrīb عبد; C >. Vgl. dazu Usd V, 253.

Seite ٥٧, 4 أسمر C أسمر. — 15 قالت C قل, was besser ist. — فوجه C فتوجه 19.

Seite ٥٨, 8 بَيْشَة G (unkorrigiert), Usd V, 151 بَيْشَة. — 14 wird Nihāja IV, 191 durch الذنوب المهلكات erklärt. — ib. Der hier erwähnte محمد ist nach Usd III, 108 محمد بن سيرين. — مجية C مجيبة 15. — C + أجد 22. — مجية C مجيبة 15.

Seite ٥٩, 2 „Was wünscht Du (تبغي) noch darüber hinaus?“ — ib. يومين G (korrigiert), C ويومين, was besser ist. — 6 Die erwähnte Tradition des Kahmas s. S. ٣١, 1ff. — 23 Zu der Tradition vgl. auch Nihāja IV, 189.

Seite ٦٠, 1 Der Name des Oheims des 'Abū Hurra soll nach Usd V, 341 حنيفة sein. — 3 وِدَعْتَهُ Usd V, 341 hat dafür حَجَّة في حجة. — 13 قديما G, C قديم. — 19 اكبر C لكيز. — 24 عن C على. — 13 قديما G, C قديم. — 19 اكبر C لكيز. — 24 عن C على. — 13 قديما G, C قديم. — 19 اكبر C لكيز. — 24 عن C على. — 13 قديما G, C قديم. — 19 اكبر C لكيز. — 24 عن C على.

Seite ٦١, 3 عوف C >. Vgl. S. ٦٠, 18. — C لكيز. — 13 قديما G, C قديم. — 19 اكبر C لكيز. — 24 عن C على. — 13 قديما G, C قديم. — 19 اكبر C لكيز. — 24 عن C على. — 13 قديما G, C قديم. — 19 اكبر C لكيز. — 24 عن C على.

Seite ٦٢, 4 تسقيه C تسقه. — 5 سكر C, G (unkorrigiert) سكره. — 10 الذين C الذى. — 17 قدموا C وفدوا. — 18 ربي C + الله. — 19, 20 Ueber die Genealogie des Zāri' bestehen Zweifel; vgl. Usd II, 192, Takrīb s. v. G hat die ziemlich schlecht geschriebene Beischrift عبد من عامر العبدى. — القيس له حبة وزارع بن الزارع العنبرى بصرى.

Seite v, 15 Vgl. Sûra 38, 19. — 18 'Abd Allâh ibn alHârît ist Ibn Sa'd V, 15 noch einmal behandelt. — 19 بن عبد مناف + C هاشم. — 22 رضى الله عنه + C نوفل. — 23 وأبى C ومن أبى. — 22

Seite v, 3 وثيل vokalisiert G; Ibn Duraid 138 schreibt وثيل; vgl. auch Tabari II, 772; 'Arâñ XII, 14; Ibn Sa'd V, 16. — 4 بَبَّه (so für نَبَّه zu lesen) ist nach Tahdîb V, 180 eine Spitzname des 'Abd Allâh ibn alHârît. — 10 الأسد (nicht الأسد) vokalisiert G. — 18 فَلَمْ C, G (unkorrigiert) فَلَمْ.

Seite v, 1 Ausführlichere Nachrichten über 'Abû l'Aġfâ asSulamî s. Tahdîb XII, 165. — 14 C بن الخطاب >. — 18 حَدَّثَنَا C اخبرنا. Von hier beginnt eine Lücke in C bis Seite ٨٨, 8, sodass für diese Partie nur G zur Textfeststellung zu Gebote steht.

Seite v, 5 „Weswegen hältst du nicht für schuldig daran einen, der mächtiger ist als der 'Amfr?“ (d. h. Allâh). — 16 تبيعونها ist Frage. — 17 وصادفها G فصادفها.

Seite v, 2 لا G (unkorrigiert) ما. — 3 وقال لا (!) آكل ما جاء 3. — 6 قد G (unkorrigiert) فقد. — 11 Vokalisiere فأنسبت.

Seite v, 5 Sûra 5, 30. — 13 الهجرى ist unsicher. G scheint العجرى zu haben. — 16 قوتا lies mit G قوا. „Gebt eure Sache dem Urteile Allâhs anheim, so werdet ihr Ruhe haben.“ — 19 Sûra 23, 20. — 23ff. „Wir dachten nicht, dass du das verstehst (weil er ein Asket war). Er sagte: Von wieviel Dingen, von denen ihr denkt, dass ich sie nicht verstehe, bin ich der verständigste von euch (أعلمكم).“

Seite v, 6 Sûra 13, 38. — 7 Sûra 51, 56. — 11 تركتهن Möglicherweise, dass mit der HS. تركهن zu lesen ist; vgl. aber Z. 22, wo ebenso geschrieben ist. — 25 الخضراء G (am Rande) + جارية. — 27 يجعلها G يجعلها.

Seite v, 10 توسم „aufmerksam beobachten“; s. Dozy s. v. — 25 تحين „he watched for the time“; s. Lane s. v.

Seite v, 6 فاذا مرّ بشئ G (unkorrigiert) فاذا مرّ (!) على الشئ.

— 20 خلاّلى ist mir unklar. خلاّلى „befreundet“ ist nicht nachzuweisen. Möglich wäre auch die Lesung خلاّلى „ich will allein sein“.

Seite ٨٠, 18 حضر الموت = حضر الموت; s. Lane s. v. — 23 اثننتان G اثننتان. — ib. عزفت عزفت lies besser عزفت, wie auch G. nachträglich vokalisiert.

Seite ٧١, 22 سَبْع lies besser سُبْع; vgl. Lane s. v. اسبوع. — 24 مُحَكَّم s. Lane s. v.

Seite ٨٢, 20 صفين G صفين. — ib. لا يُرى G (korrigiert) لا يُرى.

Seite ٨٣, 12 فعله G فعله. Die Bedeutung ist mir unklar. — 18 بحر G (unkorrigiert) بحس. Am linken Rande steht بحر; am rechten المنهال بن بحر ابو سلمة ثقة.

Seite ٨٤, 1 البقل ينبت في منبت G (unkorrigiert) البقل ينبت في منبت; am Rande ينبت في نبت. Dafür glaubte ich ينبت في منبت verbessern zu sollen. — 5 نوّتى G (unkorrigiert) يوّتى. — 17 مورتا Möglich wäre auch die Lesung مورتا oder فيها; dann wäre أمضاء zu lesen. — 22 مورتا G مورتا.

Seite ٨٥, 11 بمرط Vielleicht ist die Stelle besser بنمط zu lesen. — ib. آتخذ آتخذ vokalisiert آتخذ. — ib. آستعن Vielleicht ist die Stelle besser zu lesen آتستعين „willst du um Hilfe bitten?“ — 14; 17; 22 Sūra 24, 33.

Seite ٨٦, 4 Sūra 24, 33. — 15 يطاويى G scheint يطاويى oder فيطاويى zu haben. Zur Bedeutung s. vielleicht Ṭabari-Glossar s. v. Meine Emendation ist nur ein Notbehelf.

Seite ٨٧, 9 معاذ بن durchgestrichen. — 10 أنس G (unkorrigiert) محمد. — 15 مكاتبه nämlich die مكاتبه.

Seite ٨٨, 8 Mit لن setzt C (Fol. 61a) wieder ein. — 19 قلت G (korrigiert) قلت. — 20 ولدى C, G (unkorrigiert) ولدى. — 23 يروى G (korrigiert) يروى.

Seite ٨٩, 4 هذا C >. — 5 فقالت C فقال قالت 5. — 17 قال C >. — 18 ابو موسى الأشعرى C الأشعرى. — 24 قال G >. — ib. ثقة C >.

den nächsten Ausdruck anbelangt, so bedeutet عَمِيًّا (s. Lane s.v. عَمِيًّا) „ein Erschlagener, dessen Mörder nicht bekannt ist“. Doch passt das hier schlecht; vielleicht übertragen „einer, der von heidnischer Blindheit geschlagen ist.“ Auf diesen geht das Suffix in برجله Z. 21. — 26 Vgl. Sûra 112, 4.

Seite ٩٨, 5 دعوى C دعوى 7. — سببتموه G vielleicht سببتموه. — 8 لشتتمكم C لشتتمكم. — 10 قالت C >. — 12 فاروداء hier und Z. 16 in beiden Handschriften deutlich. Es steckt wohl ein persisches Wort im Sinne von „arm, elend“ darin; vgl. vielleicht فرود; فرودين; فروده. — 15 قتل C قتل. — 20 خوابه G hat die Glosse الصوت. — 21 Worte der Erzählerin: „Ich meine, dass er es hätte sehen müssen, wenn es vor ihm gelegen hätte“.

Seite ٩٩, 5 قد + رأسى C. — 6 ينادا C يُبَلِّغُ 6. — 9 „soweit ich sie für erlaubt hielt.“ — 10 أُعِيلُ G hat die Glosse كثر عياله وحرص. — 11 فيه C فيها. — 12 ib. C فيها. — 13 ib. C فيها. — 14 ib. C فيها. — 15 لالال هو, لالال هو. — 16 C بن أشيم 15. — 17 C بن أشيم 15. — 18 Sûra 39, 31.

Seite ١٠٠, 3 C >. — 9 علينا. — 11 قُرب nach Murni. — 12 Der Vers wird auch LA s.v. لا zitiert, wo er dem Ibn Rānāma zugeschrieben wird. — 13 C العطارى. — 14 C >. — 15 C >. — 16 C >. — 17 C >. — 18 C >. — 19 C >. — 20 C >. — 21 C >. — 22 C >. — 23 C >. — 24 C >. — 25 C >. — 26 C >. — 27 C >. — 28 C >. — 29 C >. — 30 C >. — 31 C >. — 32 C >. — 33 C >. — 34 C >. — 35 C >. — 36 C >. — 37 C >. — 38 C >. — 39 C >. — 40 C >. — 41 C >. — 42 C >. — 43 C >. — 44 C >. — 45 C >. — 46 C >. — 47 C >. — 48 C >. — 49 C >. — 50 C >. — 51 C >. — 52 C >. — 53 C >. — 54 C >. — 55 C >. — 56 C >. — 57 C >. — 58 C >. — 59 C >. — 60 C >. — 61 C >. — 62 C >. — 63 C >. — 64 C >. — 65 C >. — 66 C >. — 67 C >. — 68 C >. — 69 C >. — 70 C >. — 71 C >. — 72 C >. — 73 C >. — 74 C >. — 75 C >. — 76 C >. — 77 C >. — 78 C >. — 79 C >. — 80 C >. — 81 C >. — 82 C >. — 83 C >. — 84 C >. — 85 C >. — 86 C >. — 87 C >. — 88 C >. — 89 C >. — 90 C >. — 91 C >. — 92 C >. — 93 C >. — 94 C >. — 95 C >. — 96 C >. — 97 C >. — 98 C >. — 99 C >. — 100 C >.

Seite ١٠١, 10 عشرة G عشر. — 12 فلما. — 13 C >. — 14 C >. — 15 C >. — 16 C >. — 17 C >. — 18 C >. — 19 C >. — 20 C >. — 21 C >. — 22 C >. — 23 C >. — 24 C >. — 25 C >. — 26 C >. — 27 C >. — 28 C >. — 29 C >. — 30 C >. — 31 C >. — 32 C >. — 33 C >. — 34 C >. — 35 C >. — 36 C >. — 37 C >. — 38 C >. — 39 C >. — 40 C >. — 41 C >. — 42 C >. — 43 C >. — 44 C >. — 45 C >. — 46 C >. — 47 C >. — 48 C >. — 49 C >. — 50 C >. — 51 C >. — 52 C >. — 53 C >. — 54 C >. — 55 C >. — 56 C >. — 57 C >. — 58 C >. — 59 C >. — 60 C >. — 61 C >. — 62 C >. — 63 C >. — 64 C >. — 65 C >. — 66 C >. — 67 C >. — 68 C >. — 69 C >. — 70 C >. — 71 C >. — 72 C >. — 73 C >. — 74 C >. — 75 C >. — 76 C >. — 77 C >. — 78 C >. — 79 C >. — 80 C >. — 81 C >. — 82 C >. — 83 C >. — 84 C >. — 85 C >. — 86 C >. — 87 C >. — 88 C >. — 89 C >. — 90 C >. — 91 C >. — 92 C >. — 93 C >. — 94 C >. — 95 C >. — 96 C >. — 97 C >. — 98 C >. — 99 C >. — 100 C >.

Seite ١٠٢, 4 وفد C وفد 5. — 6 C >. — 7 C >. — 8 C >. — 9 C >. — 10 C >. — 11 C >. — 12 C >. — 13 C >. — 14 C >. — 15 C >. — 16 C >. — 17 C >. — 18 C >. — 19 C >. — 20 C >. — 21 C >. — 22 C >. — 23 C >. — 24 C >. — 25 C >. — 26 C >. — 27 C >. — 28 C >. — 29 C >. — 30 C >. — 31 C >. — 32 C >. — 33 C >. — 34 C >. — 35 C >. — 36 C >. — 37 C >. — 38 C >. — 39 C >. — 40 C >. — 41 C >. — 42 C >. — 43 C >. — 44 C >. — 45 C >. — 46 C >. — 47 C >. — 48 C >. — 49 C >. — 50 C >. — 51 C >. — 52 C >. — 53 C >. — 54 C >. — 55 C >. — 56 C >. — 57 C >. — 58 C >. — 59 C >. — 60 C >. — 61 C >. — 62 C >. — 63 C >. — 64 C >. — 65 C >. — 66 C >. — 67 C >. — 68 C >. — 69 C >. — 70 C >. — 71 C >. — 72 C >. — 73 C >. — 74 C >. — 75 C >. — 76 C >. — 77 C >. — 78 C >. — 79 C >. — 80 C >. — 81 C >. — 82 C >. — 83 C >. — 84 C >. — 85 C >. — 86 C >. — 87 C >. — 88 C >. — 89 C >. — 90 C >. — 91 C >. — 92 C >. — 93 C >. — 94 C >. — 95 C >. — 96 C >. — 97 C >. — 98 C >. — 99 C >. — 100 C >.

Seite ١٠٣, 6 وأبيه C + رضى الله عنهم 7. — 8 C >. — 9 C >. — 10 C >. — 11 C >. — 12 C >. — 13 C >. — 14 C >. — 15 C >. — 16 C >. — 17 C >. — 18 C >. — 19 C >. — 20 C >. — 21 C >. — 22 C >. — 23 C >. — 24 C >. — 25 C >. — 26 C >. — 27 C >. — 28 C >. — 29 C >. — 30 C >. — 31 C >. — 32 C >. — 33 C >. — 34 C >. — 35 C >. — 36 C >. — 37 C >. — 38 C >. — 39 C >. — 40 C >. — 41 C >. — 42 C >. — 43 C >. — 44 C >. — 45 C >. — 46 C >. — 47 C >. — 48 C >. — 49 C >. — 50 C >. — 51 C >. — 52 C >. — 53 C >. — 54 C >. — 55 C >. — 56 C >. — 57 C >. — 58 C >. — 59 C >. — 60 C >. — 61 C >. — 62 C >. — 63 C >. — 64 C >. — 65 C >. — 66 C >. — 67 C >. — 68 C >. — 69 C >. — 70 C >. — 71 C >. — 72 C >. — 73 C >. — 74 C >. — 75 C >. — 76 C >. — 77 C >. — 78 C >. — 79 C >. — 80 C >. — 81 C >. — 82 C >. — 83 C >. — 84 C >. — 85 C >. — 86 C >. — 87 C >. — 88 C >. — 89 C >. — 90 C >. — 91 C >. — 92 C >. — 93 C >. — 94 C >. — 95 C >. — 96 C >. — 97 C >. — 98 C >. — 99 C >. — 100 C >.

G vokalisiert الْعَلَمَ; doch scheint mir das falsch zu sein. — 19 بِسِيِّهِ C. السَّيْبُ بِالْكَسْرِ مَجْرَى الْمَاءِ, was falsch ist. G hat die Glosse „Ich kann den Ḥasan nur mit einem Manne vergleichen, der die Menschen vor dem Giessbach warnt, während er selbst in seinem Bette steht“. — 21 C ابن. — 25 Zu تَنْجَلِي vgl. Lane s. v. جَلَوْا عَنْهُ. Also „bis die Sachlage sich für sie klärte“.

Seite 1.4, 11 بِالْأُخْرَى C. — 12 أَنَا وَأَنَا C. — 14 Vokalisiere الْجَبْرِيتِ. — 18 C شَيْعَا. — 22 C كَانَ. — ib. Wenn man لَيْسَتْ lesen wollte, müsste man لَيْسَ, wie G und C haben, in لَيْسَتْ verändern. Aber es ist vielleicht مَعْنَى. — 26 Der Sinn ist unsicher. „Wenn ich loben würde, würden die Menschen (النَّاسُ) hassen“. Möglich wäre es auch, den Ausspruch zu fassen: „Wenn meine Seele lobenswert wäre (حُمِدَتْ), würde sie die Menschen hassen“. — 28 G, C أَبُو.

Seite 1.5, 4 Das zweite الْجُمُعَةِ C. — 8 f. „Er machte das Freitagsgebet mit, wenn er erst von der Reise kam“; vgl. LA. IX, 410. — 10 G يَنْتَحَى (unkorrigiert), C تَنْتَحَى. — 15 Z. 16 C وَالْكَتَمَ. — 16 C زِيَادَةَ. — 18 C بَنِ مَيْمُونٍ. — 19 G يُعْنَى scheint zu vokalisieren. Auf welchen Ḥadīṭ hier angespielt wird, ist mir nicht bekannt. — 20 G السَّيِّدِ scheint zu haben, C dagegen deutlich الْأَسِيدِ. Der Überlieferer ist mir sonst unbekannt. — 24 Wohl „eine Frau, der er (im schriftlichen Ehekontrakt) eine Morgengabe von 2000 Wāfi bestimmte“. — 27 C يُسَّرَ, eigentlich أُسِّرَ. G hat die Glosse 28 Sūra 2, 142. — 28 C احْتَبَاسٍ. — 28 Sūra 2, 142.

Seite 1.6, 2 C عَلَى, was wohl besser ist. „Ich verbiete dir, dass du mich in Verbindung bringst mit der Magie.“ — 3 فَذْهَبُوا. — 7 C أَحَدًا. Man erwartet أَحَدٌ, wenn أَتَى nicht kausative Bedeutung haben könnte. — 13 C مَعْنَى. Schreibe besser مَعْنَى. — 15 C صَالِحٍ. — 17 C آمَرٌ. Es handelt sich um Sūra 32. — ib. C تَسْطَعُ. — 20 Tahdīb VII, 104 giebt noch einige Zitate aus Ibn Sa'd, die sich hier nicht finden. — 26 C مِّنْ. G (unkorrigiert), C >.

Seite 1.7, 1 C لِّمَيْرَى. — 7 C سَرَّبَ. G vokalisiert سَرَّبَ; vgl.

zu dieser Vokalisation Dozy s. v. — 12 $C > \text{كَانَهَا}$ — 13 $C \text{ يَقُول}$.
— 19 $C \text{ قَالَ}$. — 20. $C \text{ أَنَا}$, G (korrigiert) أَنَا .

Seite 1.8, 4 $C \text{ أَنَا}$, G. „Ihr wisst, dass wir derselben Ansicht sind wie der Profet, dass nämlich derjenige nicht zu uns gehört, der Totenklage erhebt.“ Zu $C \text{ سَلَف}$ s. Nihāja II, 175f. — 12 $C \text{ لَلَّال}$ G لَلَّال .
Ich kann diesen Traditionarier sonst nicht nachweisen. — 13 $C \text{ رَوَى}$.
 $C > \text{رَضَى}$ الله عنه $C \text{ عَم}$ 19. —

Seite 1.9, 11 $C \text{ لِلْجَمْعَةِ}$. — 14 $C \text{ أَيُّوب}$ ist السَّخْتِيَانِي ; vgl. Tahdib I, 397f. Er hat noch eine andere, der ersten zuwiderlaufende Tradition gehört. — 19 Sûra 74, 8ff. — 24 $C \text{ شَرِيح}$ ist wohl شَرِيح ; vgl. Tahdib IV, 326ff.

Seite 11., 6 $C \text{ رَوَى}$ $C \text{ رَوَى}$. — 12 $C \text{ أَبُو قُطْن}$.

Seite 111, 9 $C \text{ وَدَّان}$ $C \text{ وَكَّان}$. — ib. $C \text{ كَلَّ}$ + $C \text{ قَبِيل}$ 19. —

Seite 112, 9 vokalisiere $C \text{ الْخُمْسِ}$. Sonst darf man nicht mehr als ein Drittel testieren; vgl. die Anm. zu S. 108, 16. — 11 $C \text{ رَضَى}$ + $C \text{ الْبِيَان}$.
 $C \text{ رَضَى}$ الله عنهما + $C \text{ عَبْدُ اللَّهِ}$ ib. — $C \text{ رَضَى}$ الله عنه + $C \text{ الدَّرَاء}$ 13. —

Seite 113, 6 $C \text{ عَائِشَةَ}$ + $C \text{ رَضَى}$ الله عنهما. — 11 $C \text{ مَطْرَف}$ — Z. 12 $C \text{ سَنِين}$ und $C \text{ أَرْزَارَا}$ 21. — $C \text{ أَصْرَفَهَا}$ و $C \text{ كَفَّهَا}$ = Vgl. Nihāja III, 174 $C \text{ أَغْنَى}$ عَنَّا 16. — $C > \text{أَزْزَار}$ und $C \text{ أَزْزَار}$ 22. — $C \text{ سَعْد}$ عمرو.

Seite 114, 8 $C \text{ فَاشْتَرَتْهُ}$ — ib. $C \text{ الرُّبَيْع}$; vgl. Muštabih 216; Tabari III, 2488. — ib. $C \text{ رَضَى}$ الله عنه + $C \text{ مَالِك}$ 17. Vgl. dazu Nihāja III, 145. „Nach deinem Aussehen bist du älter als deine Jahre.“
— $C > \text{سَنَةً}$ 24. — $C > \text{أَبْرَاهِيم}$ 21. — $C \text{ الْأَسَدِيُّ}$ 20.

Seite 110, 7 $C \text{ عَمَّنْ}$ $C \text{ عَنْ مِّنْ}$. — ib. $C \text{ مِنْهُ}$, G (unkorrigiert) $C > \text{مِنْهُ}$. —
ib. $C \text{ حَجَّةٌ}$ vokalisiert G; Tahdib II, 266, der Ibn Sa'd zitiert, liest $C \text{ فَهُوَ}$ $C \text{ حَجَّةٌ}$. —
ib. $C \text{ حَجَّةٌ}$ Über die Bedeutung von $C \text{ مُرْسَل}$ s. Lane s. v. —
 $C \text{ يَخْتَلَف}$ 27. — $C \text{ وَتَر}$ s. Dozy s. v. — $C \text{ مِمَّا}$ 14.

Seite 111, 1 $C \text{ غِيلَان}$ + $C \text{ يَعْنَى}$. — 13 $C \text{ سَاقَهُ أَحَدٌ}$ G schreibt $C \text{ سَاقَهُ أَحَدًا}$, das in $C \text{ أَحَدًا}$ korrigiert wird, $C \text{ شَاقَهُ أَحَدًا}$. Das erste könnte eventuell heissen „dass ein Badrgenosse ihm etwas weitertradiert habe.“ Tahdib II, 266 schreibt $C \text{ مَشَافَهُةٌ}$. Danach könnte gelesen werden

er überlieferte nicht, dass er einen Badrkämpfer persönlich gekannt habe." — 15 فتكاتوا G فتكاتبوا. Beides ist richtig; s. Lane s. v. كَت and كَت. — ib. „Sie brauchen einen, der sie zügelt;" s. LA. X, 270, 13.

Seite 11v, 5 C > بن مسلم. — 11 للغامض C الغامض. Vielleicht ein Stoff, bei dem die Fäden tief liegen, nicht deutlich hervortreten; vgl. LA. IX, 65, 5 غامض. — 13 Er zeigt „bis hierher, nämlich dem Orte, wo die Riemen geknotet werden." — 21 منه + C أشبه.

Seite 11a, 1 C, G (unkorrigiert) نبيت. Zur Lesung نبيت s. Muṣṭabih 78; Takrib s. عقبه. — 7 أراك C أرك. — 13 C > يعنى. — C > محمد بن سيرين d. i. محمد. — 17 C > قد. — 19 لا آتى C لا آتى. „Ich beneide die Baṣrier um jene beiden Scheiche." — 24 اقتلوا C قتلوا. — 28 شيخا C أسخى.

Seite 11i, 11 C, G (unkorrigiert) نعل. — 12 C > لن. — ولكن C ولكننا. — 28 فقال C فقلنا.

Seite 12, 2 C فلا. — 11 بعء C بعء. — 14 الحجاج. G scheint von späterer Hand noch ein بن zwischen die beiden Worte einzuschieben.

Seite 12i, 5 C, G (korrigiert) الحس. Wohl ein derber Ausdruck. „Wir wollen ihm huldigen, damit wir ausserhalb des Gefängnisses unsere Notdurft verrichten können." — 12 C > ابن مسلم. — 20 C > كلمة واحدة. — 20 C > كلمة واحدة. Der Sinn ist doch wohl: Dieser Ausdruck ist nicht gut arabisch, weil واحدة überflüssig ist.

Seite 12i, 2 C > عن أيوب. Es ist wie oben S. 1.9, 14 أيوب gemeint. — 8 C > علينا. — 13 C, G (unkorrigiert) هؤلاء. — 14 C > رجوع. — 16 C > رجوع. — 17 C > فآخذت. — 19 Der Überlieferer Murağğā zweifelt, ob المسلم oder قل + C العسل richtig ist. — 28 قتل + C العسل.

Seite 12i, 3 C, G البازى. — 5 C > تفادوا ثلاثا. Er

sagte es drei Mal. — 9 قال نعم G >. — 10 رغيف C رغيفى. Ist vielleicht رَغِيفَى zu vokalisieren? Ebenso lies وَصَحْنَاءَ (Lane s. v.) anstatt وَصَحْنَاءُ. Der Sinn ist doch wohl: Ich esse nicht die frugale Kost des Mâlik und Farḡad.

Seite ١٢٤, 1 قام C قدم. — 5 فضل C (beide Male) أَفْضَلَ. — 11 ثم Z. 23 ثم يَرْجِعْ — C >. — 13 أن C >. — 22 C >. — 23 يذهب C >.

Seite ١٢٥, 3. C >. عن الحسن. — ib. وقال C قال فقال. — 4 حَرَقَانِيَّة. — 5 C >. عن. — 6 فسكه G hat die Glosse s. Glossarium zu Ṭabarī s. v. — 9 الرقيق sind Traditionen über geringfügige Dinge der Frömmigkeit etc.; vgl. Buhārī كتاب الرقاق. — 11 أجرا C >. — 16 الحسن بن محمد C الحسن ومحمد. — 19 Der Satz von أعلم لا. — 20 البيت ist wohl parenthetisch zu fassen. — ib. ملء C, G (unkorrigiert) ملأ. — 21. سألت „ich hatte eine Forderung.“ — 23 من عشرة الاف. — 24. فكم C, G (unkorrigiert) كم. — ib. عشرة الف عشرة الف. Ich dachte zuerst, dass ein Wortspiel beabsichtigt sei: „Zehntausend sind ein netter Familienzusammenhang.“ Vielleicht ist aber doch عشرة الف عشرة الف als zweimaliger Ausruf zu lesen. — 25 الف (beide Male) G الف. — 28 Von كُنْتِ Worte des Überlieferers: „Es ist mir, als ob ich auf sie sehe, eine grosse alte Frau.“

Seite ١٣١, 2. جبّة G (korrigiert) جبّة. — 4 يديه C يده. — 8 مترّ vielleicht „auf türkische Art fabriziert“; vgl. Glossarium zu Ṭabarī s. v. ترك. — 12 ابن عمر So G, C; Takrib giebt unter دينار die Kunja موسى C معن. — 13. دينار aber als Namen ابو عمر, ابو عمرو. — 15. نلى G, C schreiben نلى. — 16. قال C فقال. — 19. nach Takrib; G نكمر, C نكمر.

Seite ١٣٧, 3. ذلك C ذاك. — 7 قد C >. — 8 تحقّقته vokalisiert G. „Er hat sie in einem Schlauch gesammelt“; vgl. LA. s. v. — 20 غفّة ist doch wohl Eigenname. غُفْرَة ist des weibliche Junge der Bergziege (Lane s. v.). Möglich wäre auch die Lesung عفرة. — 25. فليزد C فليزد. — ib. بناته C بناته.

Seite ١٣٨, 1 مهدى G (unkorrigiert) مهدى. Am Rande مهدى und dabei die Notiz رجل سقط. — Für حذف „Koran lesen“ vgl. Lane s. v. —

5 C به >. — 8 كُنْتِيَا vokalisiert G; C. كُنْتِيَا. — 15 مولانا So G, C; besser wäre مولانا — 19 تسبق C لتسبق.

Seite 119, 4 C قال حدثنا 5 Für 'Abd alMalik ibn 'Abī Bašīr vgl. Ṭabarī III, 2420. — 6 عبد الحميد المعنى So G, Taḫrib; C خطام. — ib. ممن C بن. — 10 وتدرى C تدرى 9. عبد الغنى „Güter dieser Welt“; vgl. Dozy; Lane s. v. — 12 سواد „toter Körper“; vgl. Lane s. v. — 27 قال + يعقوب C.

Seite 119, 8 Sūra 12, 84. — 10 „Ausser dass er (der Bruder) gewünscht hätte, es selbst wieder gutgemacht zu haben.“ — 14 أَفَأَشْتَرِيهِ الْهَدَايَ 24. — افراها G, C أَفَرَّهَا 18. — > C لا 15. — أَفَأَشْتَرِي إِيَّاهُ C خالد بن 26. — بن C أن. — ib. الهداي C. — Vokale nach Taḫrib; G, hat die Randnotiz لا أعرف خالدًا. — فضاء. — Ebenso geben Taḫrib, Muṣṭabih nur محمد بن فضاء.

Seite 119, 1 Das zweite C قال عباس 3. — > C الله عنه + عباس 3. — 7 Z. 9 C قال 15. — Das zweite C قال 16. — Das zweite C بن مسلم 22. — > C قال حدثنا 20. — عن C قال حدثنا 23. — Z. 24 C يكتبون 24. — Nach dem einen Überlieferer (‘Affān) hätte Ġābir gesagt وَأَنَا اتَّحَوَّلْتُ عَنْهُ غَدًا, nach dem andern (‘Ārim) وَأَنَا أَرْجِعُ عَنْهُ غَدًا. — 27 الدرهم C الدرهم. — 28 يَرْجَانُ vokalisiert G. — > C يجيء. — ib.

Seite 119, 1 يسبق C سابق 2. — So G; C, Muṣṭabih, Muṣṭabih 150 الفضل 10. — punktieren G, C. — القصاص 11. — قلت 14. — قلت C قلت 19. — تتوالاك C تتوالاك 20. — أهل النهر 23. — متوالى G, C متوالى 26. — مختفٍ G, C ist mir unverständlich. — متوالى 23. — استكر C أسكر 28. — مختفى. — > C قام. — ib.

Seite 119, 5 in derselben Woche(?)“; vgl. Taḫḫib II, 38. — ib. وقال C قال 6. — وقال C قال 12. — بن مالك + أنس C. — قلت C كن 18. — > C به 17. — خبر vokalisiert C. Taḫḫib V, 225 hat nur محمد ما أدري. — Ich verstehe die Stelle nicht.

Seite 119, 1 ابو خشينة اسمه عبيد G hat die Glosse ابو خشينة 1.

حاجب nach Tahḏīb II, 133 hiess er ^{ابن} الصغدى ويقال ابن سعد
ib. صاحب الزياتى ist mir unklar. Muṣṭabih 123 giebt nur
nach Taḡrīb; G, ^{ابن} C ابو. — ^{ابو} خشينة الزياتى
C. — ^{دع} C دعنا 7. — ^{عمر} C عمرو 9. — ^{ويقول} C ويقول 16. — ^{ادخل} C أدخل 27. — ^{ضرويا} C ضرويا 17.

Seite 136, 2 مطرفه C مطرف. — 11 Für آيا دبر s. Jāḡūt II, 645. —
12 C > في. — 20 المسجد (korrigiert) G المنزل. — 24 C, G وتد. —
ورجل C وعلى رجل. — 24 Zu تزوج s. Dozy s. v. — ib. ود.

Seite 139, 17 Das erste ^{او} C ان. — ib. Das zweite ^{ان} C >. —
24 ^{مر} C مر.

Seite 139, 3 C > قد. — 7 C قال (!) فقال. — 9 C قالوا. —
14 C + شعبة 15. — ^{جبير بن حية} Taḡrīb giebt حية جبير بن الى حية 14
C, G (unkorrigiert) >. — ib. ^{وعبد الله بن الزبير} 18. — ^{رضى الله عنه} C.
رضى الله عنه + C الزبير 21. — ^{رضى الله عنه} C + سمرة.

Seite 138, 2 ^{هيرة} C + ^{رضى الله عنه} C. — ^{صريم} 4 vokalisiert G;
Ibn Duraid, Kitāb al-istikhāḡ 117; 151 giebt ^{صريم} 6. — ^{يلي} C يل. —
9 ^{هولة} vokalisiert G Z. 17. — 17 C وتوقى.

Seite 139, 2 ^{وتوقى} C وتوقى. — 10 C ^{أمر} >. — 15 C ^{أنه} >. —
16 ^{ان للخير لأهلين} ist mir unverständlich. Man könnte erklären: „Die
Edeln haben Familien“ d. h. ihre Leute, die um sie klagen. Wundere
Dich also nicht, dass niemand da ist, um über diesen Toten zu klagen.
Oder man könnte übersetzen: „Der Gute hat zwei Familien“ d. h. eine
auf dieser Welt und eine in der zukünftigen, die ihn freudig aufnimmt
auch ohne Klageruf. Möglich wäre auch die Auffassung: „Des Edeln sind
zwei Dinge würdig“ d. h. Klage und klagloser Schmerz. — 18 ^{مضروجا}
للحاج C ^{حجاج} حجاج. — ib. ^{مضروجا} C ^{مضروجا} mit einem ^{صريح} versehen. —

Seite 140, 4 ^{الأسدى} C ^{الأنصارى} الأنصارى. — 8 C قال قال. — 16
دخل علينا. — ib. ^{بن مالك} C بن سيرين 23. — ^{بن مالك} C سيرين.
دخلنا على C.

Seite 141, 4 ^{وسمع} ist eine Frage. — ib. ^{سعيد} C سليمان. — 8
vokalisiert G; C ^{بسنه} بسنه. — 12 Das dritte ^{قل} G (korrigiert) له. — ib.
ينقى So (ينقى) 20. — ^{عن} C عن من 18. — ^{رضى الله عنه} C عباس
giebt G; C zweifellos richtig ^{ينقى} d. i. يتقى.

Seite ۱۴۲, 3 بحکم C بحلم. — 5 ثم C >. — 6 انظروا C أنظر. — 18
C > محمد.

Seite ۱۴۳, 8 النقرة „Loch“ d. i. wohl Gegend. — 13 ومولاهها Das
Suffix geht auf أهل „Araber und Verbündete“. — 25 جاء رجل C
جار. — 26 Sûra 16, 92.

Seite ۱۴۴, 4 لأقل G لأقل. Vielleicht sind unter أهل
„die Muslime“ verstanden. — 7 طوّق Vielleicht „obwohl er dazu
(von Gott) instand gesetzt wäre“; vgl. Lane s. v. — 8 عارم بن الفضل
محمد C محمد. — 12 أن C أن. — 18 عقان وعارم بن الفضل C وعقان.
19 عارم بن الفضل C عارم. — 22 مرض C مرضا. — ib. خَفَصَة „Niedrig-
keit, Leisheit“; vgl. Lane s. v. — ib. C + عندها. — 24 قال C قل. —
26 امرأة C >.

Seite ۱۴۵, 3 كَرِكْرَة vokalisiert G. — 4 شعرا C شعرا G شعرا. —
9 Es handelt sich wohl um öffentliche Infamierung. Zum Text vgl.
auch Tahdîb IX, 217. — 10 وعليه C وكان عليه. — 12 طعاما C >. —
ib. بيع منونى ist wohl „Verkauf auf Zeit“. Ich kann das Wort sonst
nicht nachweisen. — 13 منه C >. — ib. بربا G (korrigiert, aber ohne
ربا (صح). — 17 يا C يا. — 22 يفطر C >; auch G scheint es durch
einen Strich getilgt zu haben. „Wenn sein Fasten zusammenfiel mit
dem Tage, von dem es zweifelhaft war, ob er zum Ša'bân oder Ra-
maḍân gehörte, so fastete er ihn“.

Seite ۱۴۶, 5 Sûra 3, 135. — 13 يدارى G, C يدارى. Vielleicht
ist dies aber doch in يدوى zu verbessern. — 15 إلا C >. — 18
هشام C هشام. — 23 أنزل أنزل vokaliere. — 24 عليه C يقرأ.
قضا C قضا. — 28 الدرهم C الدرهم.

Seite ۱۴۷, 2 ابو كدينة G hat die Glosse المهلب البجلي.
Vgl. über ihn Tahdîb XI, 289. — 3 يشتريه C يشتري. — 9 الدراهم
C خافا sind doch wohl „von Ḥağğāğ geprägte Münzen“. — 14 خافا
G (unkorrigiert) حاسا. — 17 القسام sind doch wohl „die Ver-
teiler“ (von Bestechungsgeschenken). — 19 وبعث الى C وبعث الى.
21 حيارى G scheint später خياري zu verbessern. Mit dem Text kann ich
nichts anfangen. — 27 ساقبه G (unkorrigiert), C ساقه.

Seite ۱۴۸, 8 فصلی C > . — ib. C > . — 9 . — ib. C > . — 17 بالعرائس G (unkorrigiert) „auf nackten Berggipfeln“. — ib. C صبی, G صبی. Was ist gemeint? Vielleicht ۲۱ — 21 یصلی G, C یصلی. — 23 عفت C zu haben; G عفت. — ib. G بختیه schreibt بختیه. Aber was bedeutet das? Vielleicht ist بختیه zu punktieren: „indem ich (wenn ich einer Frau begegnete) auf den Boden sah“; vgl. Lane s. v. — 24 الیمینة + (صح) (korrigiert ohne C) والطیالسة 27 — 27 رأیت C رأیت. — ib. Das zweite قال C > .

Seite ۱۴۹, 5 بلغ G (unkorrigiert) يبلغ. — 13 محمد C > . — 17 Sûra 2, 126. — 24 فلما C فما.

Seite ۱۵۰, 1 تزر C تزر. — 5 هشام عن منصور C هشيم عن منصور. — 9 وقد C > . — 10 الخُدْرَى C > . — 12 رضی الله عنه + C ماله. — 12 رضی الله عنه + C له. — 16 رضی الله عنه + C هجرة.

Seite ۱۵۱, 1 C > . — ib. رضی الله عنه + C ماله. — 5 سیرین. — 6 عشر C عشر. — 7 عشر C عشر. — 12 قالوا C. — 13 کل C > . — 16 قال C > . — 17 الموثرة G الموثرة. Ich kann den Namen sonst nicht nachweisen. — ib. أربك ist mir auch unbekannt. — 24 بنا على C عليه الجنازة.

Seite ۱۵۲, 5 قالوا C قالوا. — 7 وداع C > . — 18 رضی الله عنه + C العزیز. — 24 وداع C > . — 24 قال G > . — ib. مکیس C, G. Man erwartet مکیس.

Seite ۱۵۳, 2 خبر C خبر. — ib. فتتظر G (unkorrigiert), C فيتنظر. — 9 ألف G آلاف. — 13 Beachte die Art, wie die Schneider die Kleider zuschnitten. — 16 أملك C schreibt in kleinen Buchstaben ناع darüber. — 18 تویسك C تویسك. — 20 لك G (unkorrigiert), C > . — 23 زیاد G زیاد. — 26 في C > . — 27 فضالة vokalisiert G.

— 20 رضی اللہ عنہ C عم̣ — 21 رفیع̣ vokalisiert G — ib. كبير C
 — 22 بنی طالب + C علیٰ كثرة — 23 Auch Takrīb giebt beide
 Formen عمر und عمرو an.

Seite 101, 2 عباية G, C عباية. Die Vokale nach Tahdib VIII, 400; Takrib. — 3 نعامه C انعام. — 9 رضى الله عنه C + هيرة. — 10 حبرة vokalisiert G; vgl. Muṣṭabih 86. — 11 رضى الله عنه C عم. — 15 C في.

13. — رضى الله عنه + C هُيرة 8. — > C إذا مات 1, 14. Seite
19. — > C ابا 16. — سوءا C سوءا 15. — رضى الله عنه + C عباس
22. ربيع vokalisiert „Musse geben“; vgl. Glossarium zu Tabarī. — فرغ
G; vgl. Muštabih 215.

صالح 5. — لنا غلام C غلام لنا ib. — قال C حَرَّ 3, 14, Seite
 20. — رضى الله عنه C عباس ib. — عبد الله C عن 12. — صلح G
 التوراة G (korrigiert) التَّوْبَةِ (sic!); G (unkorrigiert), C التَّوْبَةِ

Seite ١٣, 3 بُشِيرٌ vokalisiert G; vgl. auch Muṣṭabih 45. — 6 رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ + هُيْرَةٌ C. — 10 سُمِيرٌ G, C; vgl. auch Muṣṭabih 304; Takrīb شُهَيْرٌ. — 11 الرَّبْعِيُّ nach Muṣṭabih 215. Danach lautet der Name أَوْسُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ, nicht أَوْسُ بْنُ خَالِدٍ. — 13 النُّكْرَى vokalisiert G; vgl. Muṣṭabih 52. — 14 الرَّبْعِيُّ C >. — 18 لَا C >. — 22 Der Sinn des Satzes ist mir unklar.

Seite 143, 9 >C رجلا 11. — >C رضى الله عنه + عباس 11. — >C وقد 13. — >C الجامع 17. Die in Leichentücher gehüllten und einbalsamierten Leute wollten dadurch wohl anzeigen, dass sie mit Ibn al'Aš'at in den Todeskampf ziehen würden. — >C له 18. — 23 So G, Takrīb; vgl. auch Muštabih 537; Ṭabarī III, 2552; C بهار. — ib. عوذ. So G, C, Muštabih 378; Takrīb العوفي; Ṭabarī II, 1063, 1065 giebt als zweite Nisba الجَهَنَّمِي. — 25 „In niemandes Haut würde ich Allāh lieber treffen als in der des 'Ukba.“

Seite ۱۹۴, 2 الْقُرْدُوسَى vokalisiert G; C. الْفِرْدُوسَى — دَبَاب 3 —
nach Muṣṭabih 197; G دَبَاب; C ذَبَاب. — الْمُعَدَّل 4 vokalisiert G; Muṣṭabih

491 scheint die Lesung **المعدّل** vorzuziehen: **عقبة** **وابو المعدّل** مرة عن **عقبة** **كان** C (unkorrigiert), **كان** G. — 16 **كان** C und **اسمه** C und **واسمه** 8. — **ابن عبد الغافر**

Seite ١٦٥, 6 **سَعْبَان** Zur Lesung vgl. **Ṭabarī II**, 1257. — 10 Für **رضى الله عنهما** + C **عبد الله** 16. — **ابو الزنباغ** vgl. **Ṭabarī III**, 2548. — 16

Seite ١٣٩, 12 **كَبِير** vokalisiert G; vgl. **Muṣṭabih** 446, **Takrīb**. — **آخر الجزء الخاضى والعشرين** **من** **كان** C **وكان** 12. — 13 G hat die Unterschrift **الطبقة الثالثة** **تم الكتاب** **محمد** C hat die Unterschrift **أصل ابن حيويه** **الله وعونه وحسن توفيقه وصلى الله على سيدنا محمد وآله وصحبه أجمعين**
